

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1962 Nr. 70

A. TITEL

*Herzien Verdrag van Parijs van 1883 tot bescherming
van de industriële eigendom;
Lissabon, 31 oktober 1958*

B. TEKST

De tekst van het Herziene Verdrag is geplaatst in *Trb.* 1960, 13.

C. VERTALING

Unieverdrag van Parijs van 20 maart 1883 tot bescherming van de industriële eigendom, herzien te Brussel op 14 december 1900, te Washington op 2 juni 1911, te 's-Gravenhage op 6 november 1925, te Londen op 2 juni 1934 en te Lissabon op 31 oktober 1958

De Bondsrepubliek Duitsland, Australië, Oostenrijk, België, de Verenigde Staten van Brazilië, de Volksrepubliek Bulgarije, Canada, Cuba, Denemarken, de Dominicaanse Republiek, Spanje, de Verenigde Staten van Amerika, Finland, Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, de Volksrepubliek Hongarije, Indonesië, Ierland, Israël, Italië, Japan, Liechtenstein, Luxemburg, Marokko, Mexico, Monaco, Noorwegen, Nieuw-Zeeland, Nederland, de Volksrepubliek Polen, Portugal, de Volksrepubliek Roemenië, de Federatie van Rhodesië en Nyasaland, Zweden, Zwitserland, de Republiek Tsjechoslowakije, Turkije, de Unie van Zuid-Afrika, Vietnam, de Federale Volksrepubliek Zuidslavië,

gelijkelijk gedreven door de wens om op een zo doeltreffend en uniform mogelijke wijze de rechten van de industriële eigendom te beschermen,

hebben het dienstig geoordeeld bepaalde wijzigingen in en aanvullingen op het internationale verdrag van 20 maart 1883 aan te brengen waardoor in het leven is geroepen een internationale Unie tot bescherming van de industriële eigendom en dat herzien is te Brussel op 14 december 1900, te Washington op 2 juni 1911, te 's-Gravenhage op 6 november 1925 en te Londen op 2 juni 1934,

hebben besloten zich te doen vertegenwoordigen ter diplomatieke conferentie, die is gehouden te Lissabon van 6 tot 31 oktober 1958,

en zijn overeengekomen als volgt:

Artikel 1

1. De landen, waarvoor dit verdrag geldt, vormen een Unie tot bescherming van de industriële eigendom.

2. De bescherming van de industriële eigendom omvat de octrooien van uitvinding, de gebruiksmodellen, de tekeningen of modellen van nijverheid, de fabrieks- of handelsmerken, de dienstmerken, de handelsnaam en de aanduidingen van herkomst of benamingen van oorsprong, zomede de bestrijding van de oneerlijke mededinging.

3. Onder industriële eigendom wordt verstaan de ruimste opvatting daarvan; hij heeft niet alleen betrekking op nijverheid en handel in eigenlijke zin, maar evenzeer op het gebied der landbouw- en mijnbouwnijverheid en op alle vervaardigde of natuurlijke voortbrengselen, bij voorbeeld: wijnen, granen, tabaksbladeren, vruchten, vee, mineralen, minerale wateren, bieren, bloemen.

4. Onder de octrooien van uitvinding zijn begrepen de verschillende soorten van octrooien van nijverheid, welke door de wetgevingen van de landen der Unie erkend zijn, zoals octrooien van invoer, verbeteringsoctrooien, aanvullingsoctrooien en -certificaten, enz.

Artikel 2

1. De onderdanen van elk van de landen der Unie zullen in alle andere landen der Unie, voor wat betreft de bescherming van de industriële eigendom, de voordelen genieten, welke de onderscheidene wetten op dit ogenblik aan de nationalen toekennen of in het vervolg zullen toekennen, dit alles onverminderd de rechten, welke door dit verdrag in het bijzonder worden toegekend. Dientengevolge zullen zij dezelfde bescherming hebben als deze en hetzelfde wettelijk verhaal tegen elke inbreuk op hun rechten, mits zij de voorwaarden en formaliteiten nakomen, aan de nationalen opgelegd.

2. Echter kan voor het genot van geen der rechten van industriële eigendom van hen, die tot de Unie behoren, geëist worden, dat zij een woonplaats of inrichting hebben in het land, waar op de bescherming wordt aanspraak gemaakt.

3. De bepalingen der wetgeving van elk van de landen der Unie met betrekking tot de rechterlijke of administratieve procesgang en de bevoegdheid, benevens tot de keuze van domicilie of het stellen van een gemachtigde, indien de wetten op de industriële eigendom zulks zouden vorderen, worden uitdrukkelijk voorbehouden.

Artikel 3

Met de onderdanen van de landen der Unie worden gelijkgesteld de onderdanen van de landen, welke niet deel uitmaken der Unie, die op het grondgebied van een der landen van de Unie woonplaats hebben of aldaar daadwerkelijke en wezenlijke inrichtingen van nijverheid of handel bezitten.

Artikel 4

A. 1. Hij, die op regelmatige wijze een aanvraag om octrooi van uitvinding, een gebruiksmodel, een tekening of model van nijverheid of een fabrieks- of handelsmerk in een van de landen der Unie heeft gedeponereerd, of zijn rechtverkrijgende, zal, voor het verrichten van het depot in de andere landen, gedurende de hierna te bepalen termijnen een recht van voorrang genieten.

2. Ieder depot, dat de waarde heeft van een regelmatig nationaal depot overeenkomstig de nationale wetgeving van elk land der Unie dan wel tweezijdige of meerzijdige verdragen, gesloten tussen verschillende landen der Unie, wordt erkend het recht van voorrang te doen ontstaan.

3. Onder regelmatig nationaal depot moet worden verstaan ieder depot, dat toereikend is om de datum, waarop de aanvraag in het desbetreffende land is gedeponereerd, vast te stellen, onverschillig wat het verdere lot van die aanvraag is.

B. Dientengevolge zal het vóór het verstrijken dier termijnen in een van de andere landen der Unie later verrichte depot niet krachteloos kunnen worden gemaakt door feiten, die in de tussentijd hebben plaats gehad, en wel met name door een ander depot, door het openbaar bekend maken van de uitvinding of door haar toepassing, door het te koop stellen van exemplaren van de tekening of van het model, door het gebruik van het merk, en deze feiten zullen geen enkel recht van derden kunnen doen ontstaan, noch enig persoonlijk bezit. De rechten, die door derden zijn verkregen vóór de dag van de eerste aanvraag, die tot grondslag strekt voor het recht van voorrang, zijn voorbehouden door de binnenlandse wetgeving van ieder land der Unie.

C. 1. De hierboven vermelde termijnen van voorrang zijn twaalf maanden voor de octrooien van uitvinding en de gebruiksmodellen en zes maanden voor de tekeningen of modellen van nijverheid en voor de fabrieks- of handelsmerken.

2. Deze termijnen beginnen te lopen van de dagtekening af van het depot der eerste aanvraag; de dag van het depot is niet in de termijn begrepen.

3. Indien in het land, waar de bescherming wordt gevraagd, de laatste dag van de termijn een wettelijk erkende feestdag is of een dag, waarop het Bureau niet geopend is voor het ontvangen van het depot van aanvragen, zal de termijn verlengd worden tot de eerstvolgende werkdag.

4. Met een eerste aanvraag, waarvan de dagtekening van het depot het begintijdstip van de termijn van voorrang is, moet worden gelijkgesteld een latere aanvraag, die hetzelfde onderwerp heeft als een eerder gedane aanvraag, welke een eerste aanvraag is in de zin van het bovenstaande lid 2 en in hetzelfde land van de Unie gedeponeerd is, mits de eerder gedane aanvraag op de datum van het depot van de latere aanvraag ingetrokken, prijsgegeven of geweigerd is, zonder voor het publiek ter inzage te hebben gelegen en zonder rechten te laten bestaan, en mits zij nog niet als grondslag heeft gediend voor het beroep op het recht van voorrang. De eerder gedane aanvraag zal dan niet meer als grondslag kunnen dienen voor het beroep op het recht van voorrang.

D. 1. Hij, die zich op het recht van voorrang van een vroeger depot zal willen beroepen, zal gehouden zijn een verklaring in te leveren, aanwijzende de dagtekening en het land van dat depot. Elk land zal bepalen, op welk tijdstip deze verklaring op zijn laatst moet worden afgelegd.

2. Deze aanwijzingen zullen worden vermeld in de bekendmakingen vanwege de bevoegde Administratie, met name in de octrooischriften en de daartoe behorende beschrijvingen.

3. De landen der Unie zullen van hem, die een verklaring van voorrang aflegt, de overlegging kunnen eisen van een afschrift van de eerder gedane aanvraag (beschrijving, tekeningen, enz.). Het afschrift, voor gelijkkluidend gewaarmerkt door de Administratie, die deze aanvraag heeft ontvangen, zal vrijgesteld worden van elke legalisatie en zal in ieder geval, vrij van kosten, overgelegd kunnen worden op onverschillig welk tijdstip binnen drie maanden na het depot van de laatste aanvraag. Gevorderd zal kunnen worden, dat het vergezeld zij van een verklaring omtrent de dagtekening van het depot, afgegeven door die Administratie, en van een vertaling.

4. Andere formaliteiten zullen voor de verklaring van voorrang op het ogenblik van het depot der aanvraag niet kunnen worden gevorderd. Elk land der Unie zal de gevolgen vaststellen van het verzuim van de formaliteiten, in dit artikel voorgeschreven, zonder dat deze gevolgen verder kunnen reiken dan het verlies van het recht van voorrang.

5. Naderhand zullen andere bewijzen gevraagd kunnen worden.

Hij die zich beroept op de voorrang van een vroeger depot dient het nummer van dat depot op te geven; deze opgave zal worden bekendgemaakt op de wijze voorzien in het bovenstaande lid 2.

E. 1. Wanneer een tekening of model van nijverheid in een land is gedeponeerd met beroep op een recht van voorrang, gegrond op het depot van een gebruiksmodel, zal de termijn van voorrang slechts die zijn, welke is vastgesteld voor de tekeningen of modellen van nijverheid.

2. Bovendien is het geoorloofd in een land een gebruiksmodel in te dienen met beroep op een recht van voorrang, gegrond op het depot van een aanvraag om octrooi en omgekeerd.

F. Geen land der Unie zal een voorrang of een octrooiaanvraag kunnen weigeren op grond van het feit dat de aanvrager een beroep doet op meer dan één voorrang, zelfs wanneer die uit verschillende landen afkomstig zijn, of op grond van het feit dat een aanvraag, waarin op één of op meer dan één voorrang een beroep wordt gedaan, één of meer elementen bevat, die niet voorkwamen in de aanvraag of de aanvragen, waarop het beroep op voorrang steunt, mits er in beide gevallen eenheid van uitvinding is in de zin der wet van het land.

Voor wat betreft de elementen, die niet voorkwamen in de aanvraag of de aanvragen, waarop het beroep op voorrang steunt, doet het depot van de latere aanvraag onder de gewone voorwaarden een recht van voorrang ontstaan.

G. 1. Indien het onderzoek uitwijst, dat een aanvraag om octrooi betrekking heeft op meer dan één uitvinding, kan de verzoeker de aanvraag in een zeker aantal afzonderlijke aanvragen splitsen, met behoud als dagtekening van iedere afgesplitste aanvraag, van de dagtekening der oorspronkelijke aanvraag, en eventueel het genot van het recht van voorrang.

2. De aanvrager kan ook eigener beweging de aanvraag om octrooi splitsen, met behoud van de dagtekening der oorspronkelijke aanvraag als dagtekening van elke afzonderlijke aanvraag en eventueel van het genot van het recht van voorrang. Elk land van de Unie zal de bevoegdheid hebben om de voorwaarden vast te stellen, waaronder die splitsing zal worden toegelaten.

H. De voorrang kan niet worden geweigerd wegens het ontbreken, onder de aanspraken, geformuleerd in de aanvraag in het land van oorsprong, van sommige bestanddelen van de uitvinding, waarvoor men de voorrang opeist, mits het geheel der stukken van de aanvraag deze bestanddelen nauwkeurig aanwijst.

Artikel 4bis

1. De octrooien, aangevraagd in de verschillende landen der Unie door onderdanen der Unie-landen, zullen onafhankelijk zijn van de octrooien, verkregen voor dezelfde uitvinding in de andere landen, onverschillig of deze al dan niet tot de Unie zijn toegetreden.

2. Deze bepaling moet volstrekt worden opgevat, met name in deze zin, dat de octrooien, aangevraagd gedurende de termijn van voorrang onafhankelijk zijn, zowel uit een oogpunt van redenen van nietigheid en verval, als uit een oogpunt van gewone duur.

3. Zij is van toepassing op alle octrooien, bestaande op het tijdstip, waarop zij in werking treedt.

4. Dezelfde regel geldt, in geval van toetreding van nieuwe landen, voor de octrooien, over en weer bestaande op het ogenblik der toetreding.

5. De octrooien, verkregen met het genot van het recht van voorrang, zullen in de verschillende landen der Unie een duur genieten gelijk aan die, welke zij zouden genieten, indien zij waren aangevraagd of verleend zonder het genot van het recht van voorrang.

Artikel 4ter

De uitvinder heeft het recht als zodanig in het octrooi te worden vermeld.

Artikel 4quater

De verlening van een octrooi zal niet kunnen worden geweigerd en een octrooi zal niet kunnen worden nietig verklaard op grond van het feit, dat de verkoop van het geoctrooieerde voortbrengsel of van het voortbrengsel, dat is verkregen door toepassing van een geoctrooieerde werkwijze, uit hoofde van de nationale wetgeving onderworpen is aan belemmeringen of beperkingen.

Artikel 5

A. 1. De invoer, door de octrooihouder, in het land, waar het octrooi werd verleend, van voorwerpen, vervaardigd in een of ander land der Unie, zal het octrooi niet doen vervallen.

2. Elk der landen van de Unie zal de bevoegdheid hebben wettelijke maatregelen te treffen, die voorzien in de verlening van gedwongen licenties, om de misbruiken te voorkomen, die zouden kunnen voortvloeien uit de uitoefening van het uitsluitend recht, door het octrooi toegekend, b.v. het achterwege laten van toepassing.

3. In het verval van het octrooi kan slechts worden voorzien voor het geval de verlening van gedwongen licenties niet voldoende mocht zijn geweest om die misbruiken te voorkomen. Een vordering tot verval of intrekking van een octrooi zal niet kunnen worden in-

gesteld, voordat twee jaren verstreken zijn, te rekenen van de dag waarop de eerste gedwongen licentie is verleend.

4. Een gedwongen licentie zal niet kunnen worden gevraagd wegens niet of niet voldoende toepassing voor de afloop van een termijn van vier jaren te rekenen van het depot van de octrooi-aanvraag af, of van drie jaren te rekenen van de verlening van het octrooi af, waarbij de termijn, die het laatste afloopt moet worden toegepast; zij zal moeten worden geweigerd, indien de octrooihouder zijn stilzitten rechtvaardigt met geldige redenen. Een dergelijke gedwongen licentie zal niet-uitsluitend zijn en zal niet kunnen worden overgedragen, zelfs niet door middel van de verlening van onderlicenties, dan tezamen met het gedeelte van de onderneming of van de handelszaak, die deze licentie uitoefent.

5. De voorafgaande bepalingen zullen, onder voorbehoud van de noodzakelijke wijzigingen, op de gebruiksmodellen toepasselijk zijn.

B. De bescherming der tekeningen en modellen van nijverheid kan niet worden getroffen door enig verval, hetzij op grond van niet-toepassing, hetzij op grond van invoer van voorwerpen gelijk aan die, welke beschermd zijn.

C. 1. Indien in een land het gebruik van het ingeschreven merk verplicht is, zal de inschrijving slechts kunnen worden vernietigd na verloop van een billijke termijn, en indien de belanghebbende zijn stilzitten niet rechtvaardigt.

2. Het gebruik van een fabrieks- of handelsmerk door de eigenaar in een vorm, welke door bestanddelen, die het onderscheidend kenmerk niet wijzigen, verschilt van het merk in de vorm, waaronder dit laatste in een van de landen der Unie is ingeschreven, zal de ongeldigverklaring van de inschrijving niet tengevolge hebben, noch de aan het merk verleende bescherming verminderen.

3. Het gelijktijdig gebruik van hetzelfde merk voor gelijke of soortgelijke waren door inrichtingen van nijverheid of handel, die, volgens de bepalingen der nationale wet van het land waar de bescherming wordt gevraagd, als mede-eigenaren van het merk worden beschouwd, zal de inschrijving niet verhinderen, noch op enige wijze de aan dit merk in welk land der Unie ook verleende bescherming verminderen, mits dit gebruik niet tot gevolg heeft, dat bij het publiek verwarring wordt verwekt, en mits het niet strijdig is met het algemeen belang.

D. Generlei teken of vermelding van het octrooi, van het gebruiksmodel, van de inschrijving van het fabrieks- of handelsmerk of van het depot van de tekening of het model van nijverheid zal, voor de erkenning van het recht, op de waar worden geeïst.

Artikel 5bis

1. Een termijn van uitstel, die ten minste zes maanden zal moeten zijn, zal worden toegestaan voor de voldoening van de taxen, bepaald voor het behoud van de rechten van industriële eigendom, met betaling van een verhoogde taxe, indien de nationale wetgeving deze oplegt.

2. De landen der Unie hebben de bevoegdheid het herstel te regelen van octrooien van uitvinding, die wegens niet-betaling der taxen vervallen zijn.

Artikel 5ter

In elk van de landen der Unie zal niet als inbreuk op de rechten van de octrooihouder worden aangemerkt:

1°. het gebruik, aan boord van schepen van de andere landen der Unie, van datgene, wat het voorwerp van zijn octrooi uitmaakt, in het schip zelve, in de machines, het scheepswant, de tuigage en andere bijbehorende zaken, wanneer die schepen tijdelijk of bij toeval de wateren van het land binnenkomen, onder voorbehoud dat bedoeld gebruik uitsluitend zal zijn ten behoeve van het schip;

2°. het gebruik van datgene, wat het voorwerp van het octrooi uitmaakt in de constructie of werking van voor de voortbeweging in de lucht of te land dienende machines van de andere landen der Unie, of van het toebehoren der machines, wanneer deze tijdelijk of bij toeval dat land binnenkomen.

Artikel 5quater

Indien een voortbrengsel wordt ingevoerd in een land der Unie, waar een octrooi bestaat, dat de werkwijze om dit voortbrengsel te vervaardigen beschermt, zal de octrooihouder ten opzichte van het ingevoerde voortbrengsel alle rechten kunnen uitoefenen, welke de wetgeving van het land van invoer hem, op grond van het octrooi voor de werkwijze, ten opzichte van in het betrokken land vervaardigde voortbrengselen toekent.

Artikel 5quinquies

Tekeningen en modellen van nijverheid zullen in alle landen der Unie beschermd worden.

Artikel 6

1. De voorwaarden voor het depot en de inschrijving van fabrieks- of handelsmerken zullen in elk van de landen der Unie door zijn nationale wetgeving worden vastgesteld.

2. Echter zal een merk, dat door een onderdaan van een land der Unie in welk land der Unie dan ook wordt gedeponeerd, niet geweigerd of nietig verklaard kunnen worden op grond van het feit dat het niet is gedeponeerd, ingeschreven of vernieuwd in het land van oorsprong.

3. Een merk, dat op regelmatige wijze is ingeschreven in een land der Unie, wordt beschouwd als onafhankelijk van de merken, die in de andere landen der Unie, daaronder het land van oorsprong begrepen, zijn ingeschreven.

Artikel 6bis

1. De landen der Unie verbinden zich om, hetzij ambtshalve, indien de wetgeving van het land dit toelaat, hetzij op verzoek van de belanghebbende, de inschrijving te weigeren of nietig te verklaren en het gebruik te verbieden van een fabrieks- of handelsmerk, dat de reproductie, nabootsing of vertaling vormt, welke verwarring kunnen verwekken, van een merk, dat naar het oordeel van de bevoegde autoriteiten van het land van inschrijving of van gebruik, aldaar algemeen bekend is als zijnde reeds het merk van iemand, gerechtigd tot het genieten van de voordelen van dit verdrag, en gebruikt voor gelijke of soortgelijke waren. Hetzelfde zal gelden, wanneer het kenmerkend gedeelte van het merk de reproductie vormt van een dergelijk algemeen bekend merk of een nabootsing, welke verwarring daarmede kan verwekken.

2. Een termijn van ten minste vijf jaar te rekenen van de datum van inschrijving zal moeten worden toegestaan om de doorhaling van een zodanig merk te vorderen. De landen der Unie hebben de bevoegdheid te voorzien in een termijn, binnen welke een verbod van gebruik kan worden gevorderd.

3. Er zal geen termijn worden vastgesteld om de doorhaling of het verbod van gebruik te vorderen van die merken, welke te kwader trouw zijn ingeschreven of worden gebruikt.

Artikel 6ter

1. a. De landen der Unie komen overeen om te weigeren of nietig te verklaren de inschrijving, en door daartoe passende maatregelen te verbieden het gebruik, zonder goedkeuring der bevoegde machten, hetzij als fabrieks- of handelsmerken, hetzij als bestanddelen van die merken, van wapens, vlaggen en andere staatsemblemen van de landen der Unie, van officiële door die landen aangenomen controle- en waarborgtekens en -stempels, zomede iedere nabootsing, bezien uit heraldisch oogpunt.

b. De bepalingen, hierboven onder letter a vervat, zijn eveneens van toepassing op wapens, vlaggen en andere emblemen, initialen of benamingen van internationale intergouvernementele organisaties, waarvan een of meer landen der Unie lid zijn, met uitzondering van die wapens, vlaggen en andere emblemen, initialen of benamingen, welke reeds het onderwerp hebben uitgemaakt van van kracht zijnde internationale overeenkomsten welke er toe strekken om hun bescherming te verzekeren.

c. Geen land der Unie zal gehouden zijn de bepalingen, hierboven onder letter *b* vervat, toe te passen ten nadele van de houders van vóór het in werking treden van dit verdrag in het betrokken land te goeder trouw verkregen rechten. De landen der Unie zijn niet gehouden bedoelde bepalingen toe te passen, wanneer het gebruik en de inschrijving, als hierboven onder letter *a* bedoeld, niet van zodanige aard is om bij het publiek de indruk te wekken, dat er een verband bestaat tussen de organisatie in kwestie en de wapens, vlaggen, emblemen, initialen of benamingen, of indien het gebruik of de inschrijving waarschijnlijk niet van zodanige aard is het publiek te misleiden omtrent het bestaan van een verband tussen de gebruiker en de organisatie.

2. Het verbod van officiële controle- en waarborgtekens en -stempels zal alleen toepasselijk zijn in de gevallen, waarin de merken, die deze bevatten, bestemd zijn om gebruikt te worden op gelijke of gelijksoortige waren.

3. *a.* De landen der Unie komen overeen, voor de toepassing van deze bepalingen, elkander wederkerig mede te delen, door tussenkomst van het Internationaal Bureau, de lijst van staatsemblemen en officiële controle- en waarborgtekens en -stempels, welke zij, zonder beperking of binnen zekere grenzen, onder de bescherming van dit artikel wensen of zullen wensen te brengen, evenals alle latere in deze lijst aangebrachte wijzigingen. Elk land der Unie zal te gelegener tijd de medegedeelde lijsten ter beschikking van het publiek stellen.

Deze mededeling is echter niet verplicht ten aanzien van staatsvlaggen.

b. De bepalingen, vervat onder letter *b* van het eerste lid van dit artikel zijn slechts van toepassing op wapens, vlaggen en andere emblemen, initialen of benamingen van internationale intergouvernementele organisaties, die deze organisaties door bemiddeling van het Internationaal Bureau aan de landen der Unie hebben medegedeeld.

4. Elk land der Unie zal binnen een termijn van twaalf maanden van de ontvangst der kennisgeving af, door bemiddeling van het Internationaal Bureau, aan het belanghebbende land of aan de desbetreffende internationale intergouvernementele organisatie zijn eventuele bezwaren kunnen doen overbrengen.

5. Ten aanzien van staatsvlaggen zullen de maatregelen, bedoeld in lid 1 hierboven, alleen worden toegepast op de merken, ingeschreven na de zesde november 1925.

6. Ten aanzien van staatsemblemen, andere dan vlaggen, ten aanzien van officiële tekens en stempels van de landen der Unie en ten aanzien van wapens, vlaggen en andere emblemen, initialen of benamingen van internationale intergouvernementele organisaties, zullen deze bepalingen slechts toepasselijk zijn op de merken, in-

geschreven meer dan twee maanden na ontvangst van de kennisgeving, in lid 3 hierboven bedoeld.

7. In geval van kwade trouw zullen de landen de bevoegdheid hebben om zelfs de merken, welke vóór de zesde november 1925 zijn ingeschreven en staatselementen, tekens en stempels bevatten, te doen doorhalen.

8. De onderdanen van elk land, die gerechtigd mochten zijn om gebruik te maken van de staatselementen, tekens en stempels van hun land, zullen deze mogen bezigen, zelfs indien er gelijkenis ware met die van een ander land.

9. De landen der Unie verbinden zich het gebruik in de handel, zonder verkregen toestemming, van de staatswapens der andere landen der Unie te verbieden, wanneer door dit gebruik omtrent de oorsprong der waren verwarring zal kunnen ontstaan.

10. De voorafgaande bepalingen verhinderen niet het gebruik maken, door de landen, van de bevoegdheid om door toepassing van artikel 6*quinquies*, letter B, onder 3, de merken, welke zonder verkregen toestemming wapens, vlaggen en andere staatselementen of officiële tekens en stempels, aangenomen door een land der Unie, bevatten, alsmede de in lid 1 hierboven genoemde onderscheidings-tekens van de internationale intergouvernementele organisaties, te weigeren of nietig te verklaren.

Artikel 6*quater*

1. Wanneer, volgens de wetgeving van een land der Unie, de overdracht van een merk slechts geldig is, indien zij plaats heeft, tegelijk met de overdracht van de onderneming of handelszaak, waaraan het merk toebehoort, zal het, om deze geldigheid te doen erkennen, voldoende zijn, dat het gedeelte van de onderneming of handelszaak, hetwelk in dat land gelegen is, aan de verkrijger is overgedragen, met het uitsluitend recht om de waren, die het overgedragen merk dragen, daar te lande te vervaardigen of te verkopen.

2. Deze bepaling legt aan de landen der Unie niet de verplichting op om de overdracht van die merken als geldig te beschouwen, waarvan het gebruik door de verkrijger inderdaad bij het publiek verwarring zou kunnen wekken, met name voor wat betreft de herkomst, de aard of de kenmerkende eigenschappen der waren waarvoor het merk wordt gebruikt.

Artikel 6*quinquies*

A. 1. Elk fabrieks- of handelsmerk, dat op regelmatige wijze in het land van oorsprong is ingeschreven, zal in de andere landen der Unie tot het depot toegelaten en, zoals het is, beschermd worden, onder de in dit artikel aangegeven voorbehouden. Deze landen

zullen, vóór tot de definitieve inschrijving over te gaan, de overlegging kunnen eisen van een verklaring van inschrijving in het land van oorsprong, afgegeven door de bevoegde autoriteit. Voor deze verklaring zal geen legalisatie worden gevorderd.

2. Als land van oorsprong zal beschouwd worden het land der Unie, waar de inzender een daadwerkelijke en wezenlijke inrichting van nijverheid of handel heeft en, zo hij een dergelijke inrichting in de Unie niet heeft, het land van de Unie, waar hij zijn woonplaats heeft, en, indien hij geen woonplaats heeft in een Unieland, het land van zijn nationaliteit, in het geval dat hij onderdaan is van een land der Unie.

B. Fabrieks- en handelsmerken, als in dit artikel bedoeld, zullen slechts in de volgende gevallen ter inschrijving geweigerd of nietig verklaard kunnen worden:

1°. wanneer zij van die aard zijn, dat daarmee inbreuk gemaakt kan worden op rechten, door derden verkregen in het land, waar de bescherming wordt gevraagd;

2°. wanneer zij elk onderscheidend kenmerk missen of wel uitsluitend bestaan uit tekens of aanwijzingen, welke in de handel kunnen dienen tot aanduiding van de soort, de hoedanigheid, de hoeveelheid, de bestemming, de waarde, de plaats van herkomst der waren of het tijdstip van voortbrenging, of gebruikelijk zijn geworden in de gangbare taal of de eerlijke en vaststaande gewoonten van de handel in het land, waar de bescherming wordt gevraagd;

3°. wanneer zij strijdig zijn met de goede zeden of met de openbare orde, en met name die, waardoor misleiding van het publiek te verwachten is. Het is wel verstaan, dat een merk niet als strijdig met de openbare orde zal kunnen worden beschouwd om de enkele reden, dat het niet overeenkomt met enige bepaling van de wetgeving op de merken, behalve in het geval dat deze bepaling zelve de openbare orde betreft.

Toepassing van artikel 10*bis* is echter voorbehouden.

C. 1. Bij de beoordeling of het merk voor bescherming in aanmerking komt zal rekening gehouden moeten worden met al de feitelijke omstandigheden, met name met de duur van het gebruik van het merk.

2. In andere landen der Unie zullen de fabrieks- of handelsmerken niet kunnen worden geweigerd, alleen op grond van het feit, dat zij van de merken die beschermd zijn in het land van oorsprong slechts verschillen door bestanddelen, die het onderscheidend kenmerk niet wijzigen en die niet raken aan de identiteit der merken in de vorm, waaronder zij in het land van oorsprong zijn ingeschreven.

D. Niemand zal de bepalingen van dit artikel kunnen inroepen indien het merk, waarvan hij de bescherming vordert, niet is ingeschreven in het land van oorsprong.

E. Evenwel zal in geen geval de vernieuwing van de inschrijving van een merk in het land van oorsprong de verplichting met zich brengen, de inschrijving in de andere landen der Unie, waar het merk zal zijn ingeschreven, te vernieuwen.

F. Het genot van het recht van voorrang blijft behouden voor het depot van merken, verricht binnen de termijn van artikel 4, zelfs wanneer de inschrijving in het land van oorsprong eerst na het verstrijken van die termijn tot stand komt.

Artikel 6sexies

De landen van de Unie verbinden zich ertoe dienstmerken te beschermen. Zij zijn niet gehouden de inschrijving van deze merken te regelen.

Artikel 6septies

1. Indien de agent of de vertegenwoordiger van de houder van een merk in een der landen der Unie, zonder de toestemming van deze houder de inschrijving van dat merk op eigen naam in een of meer van die landen vraagt, zal de houder het recht hebben om zich te verzetten tegen de gevraagde inschrijving, of om de doorhaling te vorderen, ofwel, indien de wet van het land dit toestaat, om de overdracht van de inschrijving te zijnen behoeve te vorderen, tenzij de agent of vertegenwoordiger zijn handelingen rechtvaardigt.

2. De merkhouder heeft, onder voorbehoud van het bepaalde in het eerste lid hierboven, het recht zich te verzetten tegen het gebruik van zijn merk door zijn agent of vertegenwoordiger, indien hij met dit gebruik niet heeft ingestemd.

3. De nationale wetgevingen hebben de bevoegdheid te voorzien in een redelijke termijn, waarbinnen de merkhouder zijn in dit artikel voorziene rechten zal moeten uitoefenen.

Artikel 7

De aard van de waar, waarop het fabrieks- of handelsmerk moet worden aangebracht, kan in geen geval een beletsel vormen voor de inschrijving van het merk.

Artikel 7bis

1. De landen der Unie verbinden zich tot het depot toe te laten en te beschermen de collectieve merken, die aan gemeenschappen toebehoren, welker bestaan niet strijdig is met de wet van het land

van oorsprong, zelfs al bezitten die gemeenschappen niet een inrichting van nijverheid of handel.

2. Elk land zal vrij zijn in het stellen van bijzondere voorwaarden, waaronder een collectief merk zal worden beschermd, en het zal de bescherming kunnen weigeren, indien dit merk strijdig is met het algemeen belang.

3. Intussen zal de bescherming van deze merken niet kunnen worden geweigerd aan een gemeenschap, welke bestaan niet strijdig is met de wet van het land van oorsprong, op grond van het feit, dat zij niet gevestigd is in het land, waar de bescherming wordt gevraagd, of dat zij niet is opgericht overeenkomstig de wetgeving van dit land.

Artikel 8

De handelsnaam zal in alle landen der Unie, zonder verplichting van depot of inschrijving, beschermd worden, onverschillig of hij al dan niet deel uitmaakt van een fabrieks- of handelsmerk.

Artikel 9

1. Elke waar, die onrechtmatig van een fabrieks- of handelsmerk of van een handelsnaam voorzien is, zal in beslag genomen worden bij de invoer in die landen der Unie, waar dat merk of die handelsnaam recht hebben op wettelijke bescherming.

2. De inbeslagneming zal eveneens plaats hebben in het land, waar de waar op ongeoorloofde wijze van een merk of een handelsnaam is voorzien of waar zij werd ingevoerd.

3. De inbeslagneming zal plaats hebben ten verzoeken of van het openbaar ministerie, of van elke andere bevoegde macht, of van de belanghebbende partij, hetzij natuurlijke of rechtspersoon, overeenkomstig de binnenlandse wetgeving van elk land.

4. De autoriteiten zullen niet gehouden zijn tot inbeslagneming over te gaan ingeval van doorvoer.

5. Indien de wetgeving van een land de inbeslagneming bij de invoer niet toelaat, zal de inbeslagneming worden vervangen door een verbod van invoer of door inbeslagneming in het land zelf.

6. Indien de wetgeving van een land noch de inbeslagneming bij de invoer, noch een verbod van invoer, noch de inbeslagneming in het land zelf toelaat, zullen deze maatregelen, in afwachting dat die wetgeving dienovereenkomstig mocht worden gewijzigd, worden vervangen door de rechtsvorderingen en middelen, welke de wet van dat land in een dergelijk geval aan de onderdanen verzekert.

Artikel 10

1. De bepalingen van het voorgaande artikel zullen van toepassing zijn in geval van direct of indirect gebruik van een valse aanduiding

betreffende de herkomst van het produkt of de identiteit van de producent, de fabrikant of de handelaar.

2. In elk geval zal als belanghebbende partij, onverschillig of deze is een natuurlijke of rechtspersoon, worden erkend iedere producent, fabrikant of handelaar, die zich met de voortbrenging of vervaardiging van die waar of de handel daarin bezig houdt en gevestigd is, hetzij in de plaats, welke valselijk als plaats van herkomst is opgegeven, hetzij in de landstreek, waarin die plaats is gelegen, hetzij in het valselijk opgegeven land, hetzij in het land, waar de valse aanduiding van herkomst is gebruikt.

Artikel 10bis

1. De landen der Unie zijn gehouden aan hen, die tot de Unie behoren, een daadwerkelijke bescherming te verlenen tegen de oneerlijke mededinging.

2. Elke daad van mededinging, strijdig met de eerlijke gebruiken in nijverheid en handel, levert een daad van oneerlijke mededinging op.

3. Met name zullen moeten worden verboden:

1°. alle daden, welke ook, die verwarring zouden kunnen verwekken door onverschillig welk middel ten opzichte van de inrichting, de waren of de werkzaamheid op het gebied van nijverheid of handel van een concurrent;

2°. valse beweringen bij het handel drijven, die de inrichting, de waren of de werkzaamheid op het gebied van nijverheid of handel van een concurrent in diskrediet zouden kunnen brengen;

3°. aanduidingen of beweringen, waarvan het gebruik zich bij het handel drijven leent tot het verwekken van verwarring bij het publiek omtrent de aard, de wijze van vervaardiging, de kenmerken, de bruikbaarheid of de hoeveelheid van de waren.

Artikel 10ter

1. De landen der Unie verbinden zich om aan de onderdanen van de andere Unielanden wettelijk verhaal te verzekeren, geschikt om alle handelingen, bedoeld in de artikelen 9, 10 en 10bis, met kracht tegen te gaan.

2. Zij verbinden zich bovendien, maatregelen te treffen om aan syndicaten en verenigingen, welke de belanghebbende fabrikanten, producenten of kooplieden vertegenwoordigen en welker bestaan niet strijdig is met de wetten van hun land, toe te staan in rechten of bij de administratieve autoriteiten op te treden ter bestrijding van de handelingen, bedoeld in de artikelen 9, 10 en 10bis, voor zover de wet van het land, waarin de bescherming wordt gevraagd, zulks toestaat aan de syndicaten en verenigingen van dat land.

Artikel 11

1. De landen der Unie zullen, overeenkomstig hun binnenlandse wetgeving, een tijdelijke bescherming verlenen aan de voor octrooi vatbare uitvindingen, de gebruiksmodellen, de tekeningen of modellen van nijverheid, alsmede aan de fabrieks- of handelsmerken, voor de waren, welke op de officiële of officieel erkende internationale tentoonstellingen, in een dier landen gehouden, zullen worden ten toon gesteld.

2. Deze tijdelijke bescherming zal de termijnen, genoemd in artikel 4, niet verlengen. Indien later het recht van voorrang wordt ingeroepen, zal de Administratie van elk land de termijn kunnen doen beginnen van de datum af, waarop de waar ter tentoonstelling is aangebracht.

3. Elk land zal als bewijs van de identiteit van het tentoongestelde voorwerp en van de datum, waarop het ter tentoonstelling is aangebracht, de bewijsstukken kunnen eisen, welke het nodig zal achten.

Artikel 12

1. Elk van de landen der Unie verbindt zich tot het inrichten van een bijzondere dienst van de industriële eigendom en van een centrale bewaarplaats, ten einde openbare mededeling te doen van de octrooien van uitvinding, de gebruiksmodellen, de tekeningen of modellen van nijverheid en de fabrieks- of handelsmerken.

2. Deze dienst zal een regelmatig verschijnend officieel blad uitgeven. Hij zal geregeld bekendmaken:

a. de namen der houders van de verleende octrooien, met een korte aanduiding van de geoctrooierde uitvindingen;

b. de reproducties der ingeschreven merken.

Artikel 13

1. Het internationaal bureau, opgericht onder de naam van Internationaal Bureau tot bescherming van de industriële eigendom, is geplaatst onder het hoog gezag der Regering van de Zwitserse Bondsstaat, die de inrichting ervan regelt en op zijn werking toeziet.

2. a. Bij het vervullen van zijn taak, bepaald in de leden 3 en 5 van dit artikel zal door het Internationaal Bureau de Franse en de Engelse taal worden gebruikt.

b. De in artikel 14 bedoelde conferenties en vergaderingen zullen worden gehouden in het Frans, Engels en Spaans.

3. Het Internationaal Bureau verzamelt inlichtingen van allerlei aard, betreffende de bescherming van de industriële eigendom; het verenigt ze en maakt ze openbaar. Het bestudeert, wat van gemeenschappelijk nut en belang is voor de Unie, en stelt met behulp van de bescheiden, die door de verschillende Administraties te zijner be-

schikking worden gesteld, een regelmatig verschijnend blad samen over de vraagstukken, die het doel der Unie raken.

4. De nummers van dit blad, evenzeer als alle bescheiden, door het Internationaal Bureau uitgegeven, worden onder de Administraties van de landen der Unie verdeeld naar evenredigheid van het aantal der hieronder vermelde bijdrage-eenheden. De exemplaren en bescheiden, welke boven dit aantal mochten worden aangevraagd, hetzij door de genoemde Administraties, hetzij door verenigingen of bijzondere personen, zullen afzonderlijk worden betaald.

5. Het Internationaal Bureau moet zich te allen tijde ter beschikking van de landen der Unie houden, ten einde hun over de vragen, betreffende de internationale dienst van de industriële eigendom, de bijzondere inlichtingen te geven, welke zij nodig zouden kunnen hebben. De Directeur van het Internationaal Bureau brengt over zijn beheer een jaarlijks verslag uit, dat aan alle landen der Unie wordt medegedeeld.

6. De gewone uitgaven van het Internationaal Bureau zullen gemeenschappelijk door de landen der Unie worden gedragen. Tot nader order zullen zij het bedrag van 120 000 Zwitserse franken per jaar niet mogen overschrijden. Deze som zal naar behoefte vermeerderd kunnen worden door eenstemmig besluit van een der Conferenties, bedoeld in artikel 14.

7. De gewone uitgaven bevatten niet de kosten, verbonden aan de werkzaamheden van diplomatieke of administratieve Conferenties, noch de kosten, die bijzondere werkzaamheden of publicaties, bericht of uitgegeven volgens de besluiten van een Conferentie, mede zullen kunnen brengen. Deze kosten, waarvan het jaarlijks bedrag 20 000 Zwitserse franken niet mag overschrijden, zullen onder de landen der Unie worden omgeslagen, naar evenredigheid van de bijdrage, die zij voor de werking van het Internationaal Bureau betalen, volgens de bepalingen van alinea 8 van dit artikel.

8. Ten einde het aandeel te bepalen, dat elk der landen in dat totaal bedrag der kosten moet bijdragen, worden de landen der Unie en die, welke later tot de Unie zullen toetreden, verdeeld in zes klassen, die ieder in de verhouding van een zeker aantal eenheden bijdragen, te weten:

	Eenheden
1ste klasse	25
2de klasse	20
3de klasse	15
4de klasse	10
5de klasse	5
6de klasse	3

Deze coëfficiënten worden vermenigvuldigd met het getal der landen van iederè klasse en de som der aldus verkregen produkten

levert het aantal eenheden op, waardoor het totaal der uitgaven gedeeld moet worden. De uitkomst daarvan geeft het bedrag der eenheid van kosten aan.

9. Elk van de landen der Unie zal bij zijn toetreding de klasse aanwijzen, waarin het wenst te worden gerangschikt. Echter zal ieder land der Unie later de verklaring kunnen afleggen, dat het in een andere klasse wenst te worden gerangschikt.

10. De Regering van de Zwitserse Bondsstaat ziet toe op de uitgaven van het Internationaal Bureau, alsook op de boekhouding van dit bureau en verstrekt de nodige voorschotten.

11. De jaarlijkse rekening, die door het Internationaal Bureau wordt opgemaakt, zal aan alle andere Administraties worden medegedeeld.

Artikel 14

1. Dit Verdrag zal aan geregelde herzieningen worden onderworpen, ten einde daarin de verbeteringen aan te brengen, die kunnen strekken tot volmaking van het stelsel der Unie.

2. Te dien einde zullen achtereenvolgens in een van de landen der Unie Conferenties van de afgevaardigden dier landen plaats hebben.

3. De Administratie van het land, waar de Conferentie zitting moet houden, zal, met medewerking van het Internationaal Bureau, de werkzaamheden dier Conferentie voorbereiden.

4. De Directeur van het Internationaal Bureau zal de zittingen der Conferenties bijwonen en aan de beraadslagingen deelnemen zonder recht van stem.

5. *a.* Tussen de diplomatieke herzieningsconferenties zullen om de drie jaar Conferenties van vertegenwoordigers van alle landen der Unie gehouden worden ten einde een rapport op te stellen over de uitgaven van het Internationaal Bureau, die voor elke komende periode van drie jaren kunnen worden voorzien, en van de vraagstukken betreffende de instandhouding en de ontwikkeling van de Unie kennis te nemen.

b. Voorts kunnen deze Conferenties met algemene stemmen het jaarlijkse maximumbedrag van de uitgaven van het Internationaal Bureau wijzigen, mits zij als Conferenties van gevolmachtigden van alle landen der Unie door de Regering van de Zwitserse Bondsstaat worden bijeengeroepen.

c. Bovendien kunnen tussen de driejaarlijkse bijeenkomsten Conferenties als onder *a* hierboven bedoeld worden bijeengeroepen, op voorstel hetzij van de Directeur van het Internationaal Bureau, hetzij van de Regering van de Zwitserse Bondsstaat.

Artikel 15

Er is overeengekomen, dat de landen der Unie zich wederkerig het recht voorbehouden afzonderlijk onderling bijzondere overeenkomsten te treffen tot bescherming van de industriële eigendom, voor zover deze overeenkomsten niet in strijd zijn met de bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 16

1. De landen, die aan dit Verdrag geen deel hebben genomen, zullen op hun verzoek daartoe mogen toetreden.

2. Deze toetreding zal langs diplomatieke weg ter kennis der Regering van de Zwitserse Bondsstaat en door deze ter kennis van alle andere Regeringen worden gebracht.

3. Zij zal, van rechtswege, medebrengen toetreding tot alle bepalingen en toelating tot alle voordelen, bij dit Verdrag bedongen, en zal in werking treden een maand na de toezending van de kennisgeving door de Regering van de Zwitserse Bondsstaat aan de andere landen der Unie, tenzij een later tijdstip in het verzoek tot toetreding mocht zijn aangewezen.

Artikel 16bis

1. Elk van de landen der Unie kan te allen tijde aan de Regering van de Zwitserse Bondsstaat schriftelijk er van kennis geven, dat dit Verdrag toepasselijk is op alle of een deel van zijn koloniën, protectoraten, mandaatlanden of alle andere aan zijn gezag onderworpen gebiedsdelen of alle gebiedsdelen onder suzeriniteit, en het Verdrag zal in al de in de kennisgeving aangewezen gebiedsdelen toepasselijk zijn een maand na de toezending van de mededeling door de Regering van de Zwitserse Bondsstaat aan de andere landen der Unie, tenzij een later tijdstip in de kennisgeving mocht zijn aangegeven. Bij gebreke van deze kennisgeving zal het Verdrag op deze gebieden niet toepasselijk zijn.

2. Elk van de landen der Unie kan te allen tijde aan de Regering van de Zwitserse Bondsstaat schriftelijk er van kennis geven, dat dit Verdrag ophoudt toepasselijk te zijn op alle of een deel der gebiedsdelen, waarop de in de vorige alinea bedoelde kennisgeving betrekking had, en het Verdrag zal voor de in deze kennisgeving bedoelde gebiedsdelen ophouden toepasselijk te zijn twaalf maanden na ontvangst der kennisgeving, gericht aan de Regering van de Zwitserse Bondsstaat.

3. Alle kennisgevingen, volgens de bepalingen van de alinea's 1 en 2 van dit artikel aan de Regering van de Zwitserse Bondsstaat gedaan, zullen door deze Regering aan alle landen der Unie worden medegedeeld.

Artikel 17

Ieder land, partij bij dit Verdrag, verbindt zich overeenkomstig zijn grondwet de nodige maatregelen te treffen om de toepassing van dit Verdrag te verzekeren.

Het is wel verstaan, dat op het oogenblik van nederlegging van de akte van bekrachtiging of toetreding uit naam van een land, dit land overeenkomstig zijn binnenlandse wetgeving in staat is aan de bepalingen van dit Verdrag uitvoering te geven.

Artikel 17bis

1. Het Verdrag zal gedurende onbepaalde tijd van kracht blijven, totdat een jaar zal zijn verstreken sedert de dag, waarop het zal zijn opgezegd.

2. Deze opzegging zal worden gericht tot de Regering van de Zwitserse Bondsstaat. Zij zal alleen werken met betrekking tot het land, in welks naam zij gedaan zal zijn, terwijl het Verdrag voor de andere landen der Unie verbindend zal blijven.

Artikel 18

1. Dit Verdrag zal worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen worden nedergelegd te Bern, uiterlijk de eerste mei 1963. Zij zal in werking treden tussen de landen, namens welke zij zal zijn bekrachtigd, een maand na die datum. Mocht zij evenwel reeds vroeger namens ten minste zes landen bekrachtigd zijn, dan zal zij in werking treden tussen die landen, een maand nadat hun van de nederlegging van de zesde akte van bekrachtiging door de Regering van de Zwitserse Bondsstaat kennis is gegeven, en ten aanzien van de landen, namens welke zij vervolgens zal zijn bekrachtigd, een maand na de kennisgeving van elk dezer bekrachtigingen.

2. De landen namens welke de akte van bekrachtiging niet in het in de vorige alinea bedoelde tijdvak zal zijn nedergelegd, zullen mogen toetreden volgens de bepalingen van artikel 16.

3. Dit Verdrag zal in de betrekkingen tussen de landen, waar het van toepassing is, het Unieverdrag van Parijs van 1883 en de daarop volgende akten van herziening vervangen.

4. Ten aanzien van de landen, waarvoor dit Verdrag niet geldt, maar waarvoor het Unieverdrag van Parijs, zoals het in 1934 te Londen is herzien, geldt, zal dit laatste van kracht blijven.

5. Evenzo zal ten aanzien van de landen, waar noch dit Verdrag, noch het Unieverdrag van Parijs in de herziening van Londen van toepassing is, het Unieverdrag van Parijs, zoals het in 1925 te 's-Gravenhage is herzien, van kracht blijven.

6. Evenzo zal ten aanzien van de landen, waar noch dit Verdrag, noch het Unieverdrag van Parijs in de herziening van Londen, noch het Unieverdrag van Parijs in de herziening van 's-Gravenhage van toepassing is, het Unieverdrag van Parijs, zoals het in 1911 te Washington is herzien, van kracht blijven.

Artikel 19

1. Dit Verdrag zal worden ondertekend in een enkel exemplaar in de Franse taal, hetwelk zal worden nedergelegd in de archieven van de Regering van de Zwitserse Bondsstaat. Een gewaarmerkt afschrift zal door deze Regering worden gezonden aan elk der Regeringen van de landen der Unie.

2. Dit Verdrag kan tot 30 april 1959 door de landen der Unie worden ondertekend.

3. Officiële vertalingen van dit Verdrag zullen worden vervaardigd in het Duits, Engels, Spaans, Italiaans en Portugees.

TEN BLIJKE WAARVAN de wederzijdse gevolmachtigden, na hun volmachten getoond te hebben, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te Lissabon, de 31ste oktober 1958.

(Voor de ondertekeningen zie Trb. 1960, 13, blz. 19 e.v.)

D. GOEDKEURING

Zie Trb. 1960, 13.

E. BEKRACHTIGING

In overeenstemming met artikel 18, eerste lid, van het Herzien Verdrag hebben de volgende Staten hun akten van bekrachtiging bij de Zwitserse Bondsraad nedergelegd:

Frankrijk	24 maart 1961
de Bondsrepubliek Duitsland	28 juli 1961
Tsjechoslowakije	12 augustus 1961
Monaco	2 september 1961
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brit- tannië en Noord-Ierland	6 september 1961
de Verenigde Staten van Amerika	26 oktober 1961

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Herzien Verdrag zijn in overeenstemming met artikel 18, eerste lid, op 4 januari 1962 in werking getreden voor de Staten welke op die datum hun akten van bekrachtiging hadden nedergelegd.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

De bepalingen van het Herzien Verdrag zijn in overeenstemming met artikel 16*bis*, eerste lid, toepasselijk verklaard door Frankrijk op:

de Algerijnse departementen	24 maart 1961
de departementen van de Sahara	24 maart 1961
de departementen van Guadeloupe, Frans- Guyana, Martinique en Réunion	24 maart 1961
de Overzeese gebiedsdelen	24 maart 1961

Eveneens zijn de bepalingen van het Herzien Verdrag toepasselijk verklaard door de Bondsrepubliek Duitsland op:

het „Land” Berlijn	28 juli 1961
--------------------------	--------------

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1960, 13.

In overeenstemming met artikel 60, lid 2, van de Grondwet en artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk is het Herzien Verdrag medegedeeld aan de Eerste en de Tweede Kamer der Staten-Generaal, de Staten van Suriname en de Staten van de Nederlandse Antillen bij brieven van 10 mei 1960 (*Bijl. Hand.* II 1959/60—5940 (R 191), nr. 1).

Uitgegeven de twaalfde juli 1962.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.